

Nemzeti Társalkodó

Februarius 22dik napján 1834.

Frempong ákimi király.

(végzet).

Minden baj nélkül ért ez Frempongnek fővárasába, 'sa' megérkezte utáni napon már szerencséje volt a' király elébe bocsáttatni. Kámp sáfár uram egy értelmes miveltember lévén, legszebb ruháit ölté magára, 's elindúlt.

Frempong az ország nagyaitól körülvéve, szívdobogva várta őt egy vánkoson ülve. Bal 's jobb felől több mint száz négernek állottak, kíváncsiak azon izét a' sósvizből láthatni. — Végre belépett. — Midőn sáfár uramat ékes kabátban, selyem harisnyákban, ezüst csattos fekete czipőben, egy fejérré lisztelt parokával a' fején, megpillantották, borzadás futotta-meg minnyájoknak tagjait. Már előre mindenki valamely csudálatos képet teremtett ugyan magának fölöle, de ily rémalakot mégis senki sem képzelt. Ők t. i. azon vélekedésben voltak, hogy a' kabát, mellény, nadrág, harisnya, 's czipők mind Istentől teremtett részei lennének

a' sáfári testnek; 's szintúgy oda volnának növe, mint a' bőr 's tollak, vagy a' szőr 's gyapju más állatoknál.

Ezt előre bocsátva, K á m p úrnak, a' meztelen karcsu 's erős néger természetekhez képest, európai öltözetében szint oly ellenkezőnek kelle tetszeni, mintegy francia táncmester Apollónak szobra mellett; vagy mint nagy Fridrik a' három szögletü nagy kalappal, ránczos nadrágban, 's térden felül érő csizmákban, egy Achilles mellett; vagy mint az alacsony köpczös Napoleon, gyalogkatonasági formaruhában, kis kalapjával, egy Sándornak nemes tartásánál.

A' nevetés helyett, mire eleinte néwely ákimi szép, különösen a' köztök legszebb Mandingo fakada, mindnyájokat félelem lepte-meg; mert az izé a' sósvizből egyenesen a' királynak tartott, ki ezt nem minden aggodás nélkül szemlélte.

A' betsületes dán sáfár, ki Európában az illendőség 's becsület szabályival ismeretes férjfinak tartatott, ehez képest akará magát viselni egy áfrikai királynak udvaránál is. Tíz lépésnyire tehát a' királytól megállá, 's mélyen meghajtá magát. De a' király ezen mozdulatját a' francia tánciskolának balul értette. Látván hogy az izé a' sósvizből meg-görnyed, 's egyik lábával hátul kicsusztat; azt hitte hogy ez felséges fejére akar ugrani. — Még midőn K á m p úr bélépett t. i. 's a' két oldalon álló gyülekezetre tekinté, észrevette F r e m p u n g a' paróka hosszú haj-

tekercsét, miből azonnal azt ítélte, hogy ezen teremtménynek a' hosszú farku majmok valamely isméretlen nagy néméhez kell tartozni. Midőn tehát Kámp úr a' felyebb mondott mozdulatot tevė, a' király hirtelen földre terűlt azon reménységgel, hogy a' sáfár őtet sértetlen fogja keresztül ugrani 's egzsersmind katonáit segítségűl kiáltá.

Kámp mingyárt sejdítė hogy balul értetik, miért is a' tolmácshoz folyamodván, megtudta a' király aggodalmát, 's azt viszonyozá, hogy ez csak európai tisztelet adás lett légyen; de Frempong azt parancsolá hogy minden ilyes tiszteletjelekkel elmaradjon.

A' követ az ismét helyre állott békét, a' dán királyi christiansburgi igazgatónak nevében teendő, 's a' gyarmat mind két részről óhajtott kereskedési egyesűltre czélzó kívánságainak előterjesztésére akará használni. E' végből a' király számára különbféle ajándékokat is hozott magával, melyeket mielőtt általadna, egy hosszú beszédet kezd el, annak tartalmát a' tolmács azután néger nyelvre magyarázandó. Ünnepeyles tekintet vévén tehát magára, méltósággal kezd el ő dán királyi felsége nagy hatalmát, 's fényes uralkodását magasztalni.

De beszédjének mingyárt elején, igen kellemetlen 's boszontó módon megakadályoztatott. Míg t. i. az egész gyűlekezet a' csudálatos izét a' sósvizből szemlélte, 's annak érthetetlen fecsegését hallgatta, az áki-

mi király egyik tanácsosának kedve jött megpróbálni, ha a' csuda szülemény tud é' harapni, 's mennyire kelljen e' tekintetben tőle tartani. Egy hosszú pálczát vön tehát kezébe, 's azt a' szónok sáfárnak szájához tartotta. Midőn ez beszédjét ennek ellenére is tovább folytatná, a' tanácsnok 's talán egyszermind természet vizsgáló bátrabb leve, 's a' pálczát hol közelebb hol távolabb tologatta, hogy pedig harapásra ingerelje, hrrr! hrrr! kiáltással boszontá. Sőt a' midőn K á m p ú r uralkodójának hangos dicséretében száját egyszer jobban felnyitá, amaz a' pálczát ennek szájába dugta.

Ezen gorombaság a' sáfárt türedelmétől egészen megfosztá. Mégis haragját elfojtva, kéré a' tolmácsot magyarázná-meg rövideden a' királynak az eddig mondottakat. De a' király erre nem hallgatott, hanem látván az előbbeniből, hogy a' szörnyeteg nem harap, hanem szelid légyen, közelebb méne, 's őt, vagy inkább ruháit megtapogató. Leginkább a' parókának hajtekercese vont a' magára ő felsége 's udvarának csudálkozását, mert mindnyájan azt hitték, hogy ez neki szint oly nyakához nőtt hosszú fark légyen, mint más állatoknak hátulján. Bár mint bizonyítá is a' tolmács, hogy a' fark nincs oda növe, hanem az egész fejtakaróval levehető, hinni senki sem akarta. A' király végre azt kívánta, hogy az idegen, úgy mond kételkedve, haját ha lehet tegye le.

E' kívánság a' dán követ előtt igen kü-

lönösnek tetszék, 's őt csaknem megharagította. Meggondolván elébb mi teendő legyen, egyet szippanta. Álmélkodva látták mindnyájan, hogy az izé a' sósvizből egy kis szelenczét felnyitván, abból különös méltósággal ujjai közé valami fekete port vett legyen, 's azt orrlyukaiba tömte. Az egész udvar lármás hahotára fakada, különösen a' fekete szépek meg nem szünhettek a' nevetéstől. Ők ezt igen bohózatossnak (= possierlich, bohózat = Posse) találták a' hosszú farku majmon, és sokat adtak volna ezen tettének még egyszeri mutatásáért.

A' sáfár, kinek eszében se volt, hogy ezen természet fiai olyas valamin nevetni fognak, mi az európai miveltséghez tartozik; ez alatt a' dolgot megfontolván, azt találta: hogy a' követeknek idegen udvaroknál, magokat némelykor sok nehézségeknek kelljen alája vetni, kitűzött céljok elérhetése miatt. Ezért tehát elhatározá magát a' király kívánságának tellyesítésére.

A' mint most hüvelyk 's mutató újjával a' parókát felülről megmozdítá, mély csendesség lett. Mindnyájan feszült figyelemmel 's szemmeresztve állottak, látván a' lehetlenségnek tetsző dolgot. A' haj elvált a' fejtől, 's a' hosszú fark a' nyaktól. Az álmélkodásnak egy mély sohajtása hangzott az egész teremben.

De a' mint a' sáfár megfordult, hogy még élethen lételet békibizonyítsa; ismét oly

nagy hahota keletkezék, minőt Afrika még nem hallott.

A' király, kinek e' nézőjáték különös kedvére volt, a' csudálatos különzöt a' sós-vizből igen kérette, hogy venné-le fejének másik felét is, azután karjait 's lábait: mert **F r e m p u n g** most már mindent lehetségesnek vélt. A' szegény sáfár ezekre nagy zavarodásba jött, különösen midőn látta, hogy csakugyan nem az Isten okos teremtményének, hanem valamely ritka állatnak tartatik, Mely körülmények mellett reménysége se lehetne valamely kereskedési egyességre velők lépnetni.

Minden tehetségét tehát annak megmutatására fordítá, hogy ő is csalhatatlanul tagja legyen az emberi nemnek, hogy ő is tökéletesen oly természetű legyen, bőre színét 's haját kivéve, mint akarmely néger, hogy ruháit ugyan, melyekkel teste fedetik leteheti, de nem a' Teremtőtől vett szükséges tagjait.

F r e m p u n g még mindég kételkedett 's azt kívánta, hogy **K á m p** sáfár uram teljes bizonyításul minden ruháit letegye, 's magát emberi alakban mutassa. **K á m p** úrnak magát az időhez 's helyhez kelle alkalmazni; de hogy több mint száz szép nő nembelinek jelenlétében levetkezzék, azt átaljában megtagadta; mivel ez nagy hiba volna az illendőség 's miveltség ellen. — A' fekete szépek ezt meg nem foghatták, 's igen nehezteltek, hogy őket e' jeles remekletnek, hol egy öreg kigyó gyanánt bőrét testéről

levetj, tanujául lenni nem engedi. Ha valóságos ember volna, így gondolkoznak a szépek, nem kellene neki vadnak lenni, mert sokkal nevetségesebb, hogy nem átalja magát nekik úgy mutatni, a' hogy nincsen is teremtvé 's még illendőséget 's miveltséget emleget, és vonakodik magát a'ként mutatni, a' mint igazán teremtvé vagyon: holott csakugyan nehezen lenne, ha valóságos ember, más alakú, mint ők 's a' többi jelenlévő személyek.

De K á m p ú r, kinek az illendőség feől sokkal tisztább fogalmai valának, szándékánál állhatatosan megmaradt, 's az ártatlan fekete szépek ellenvetéseit a' legkötelezőbb kifejezésekkel mellőzte-el. — F r e m p u n g végre határoza; kinek intésére a' kíváncsi szépek eltávoznak.

Erre a' sáfár levetkezett. Mindég nevedőbb álmélkodással szemlélte a' király e' különös munkálatot. Végre a' szörnyeteg helyett egy fejer embert látott maga előtt állani. Félye tapogató-meg sórra ennek minden tagjait, undorodva 's utálattal nézte annak fejer bőrszínét, 's utoljára ezen szavakra fakada: „Az igaz, te ember vagy, de fejer mint az ördög.“

Hdgr.

Martinez de la Rosa.

Zea helyett, Martinez de la Rosának adatott által Spanyolország kormánya, 's kü-

lönösön a' külügyek igazgatása. Ezen főstatus ember most negyven nyolcz esztendő, Granadában születet, és a' Hidalgosok nép osztályából származott. Elsőszülötsége őt egyedüli birtokossává tette atyja örökségének, de ő örökségének felét nemes szívüleg kisebb testvérének engedé át. — Magát még korán a' litteratura és poësis tanulására szentelvén, miután tanulásait bévégezte, Salamancában a' szép tudományokból és philosophiából oly ifju korában nyitott oskolát, midőn mások még az oskolát sem nőtték-ki, és itt fejté ki, a' nélkül hogy jövő sorsát csak sejteni is tudná, ritka tehetségét, mely szerént köz helyeken tüzzel és elragadtatással tudott szólani. — 1808ban az első francia beütéskor Napoleon ellen szállott, 's egy naplókönyv kibocsátását tette közönségesse, melyben Spanyolország ügyét, 's a' nemzeti függetlenség alapelveit kitetsző ékes szóllással védelmezte. — Az ellene állhatatlan győzedelmes előtt távozni kéntelen lévén, Cadixba szaladott, hová más szökevény spanyolok is gyültek volt, és az ostrom veszedelmei 's félelmei közt azon constitutionalis munkát készíték, mely a' spanyolokat egyesítve, Napoleon hadának erejét megrontá. Martinez ekkor ifjabb vala mint sem ezen gyülés munkálatiban közvetlen részt vehetett volna, de fontos diplomatiai küldöttségekre használá őt a' gyülés, a' többek közt Londonban is. — A' képviseleti kormányzás practikai tanulása által, itt fejlődtek ki po-

litikai eszméletei. Alig érte-el 25dik eszten-
dejét, mely a' constitutio szerént törvényes
idő kor, midőn 1814ben a' Cortesek gyűlé-
sébe követnek választatott. Ezen gyűlés leg-
első vala, mely Spanyolország megszabadu-
lásával rendesen öszvegyülhete, de a' melyet
VIIIdik Ferdinánd, kit csak most helyheztet-
tek vissza királyi székébe, miután a' Corte-
sektől koronáját elfogadta, szélyel üzött. —
Martinez de la Rosa is az Arguelles, és a'
constitutio főbb alapítói sorsokban osztozott.
A' szabadsághoz hív ragaszkodásáért, 's sza-
bad gondolkozásbeli állhatatosságaért elvádol-
tatván, elfogattatott és lánczokkal terhelve
Ceutába gályára küldetett. — De ő inkább
akart még hat esztendeig Afrika partjain szen-
vedni mint Ferdinánd kegyelméért esedezni,
mi egyedüli feltétel vala az ő elbocsáttatására.
Én, így szólla ő mindég a' gálya igazgató-
nak, semmit sem vétkeztem, 's ezért nincs
is okom miért kegyelemért esedezzem. — A'
Leon szigeti támadás által fogságából kisza-
badúlva, 1820ban a' Cortesek gyűlésébe Gra-
nada képviselőjévé választatott. Ritka tehet-
ségei, melyeket mint szónok és publicista fej-
tett ki, karakterének esmeretes egyenessége
's tapasztalt részrehajlatlansága, őtet a' nem-
zeti gyűlés legelsőbb és kitűnőbb férfiai köz-
zé helyezteték. Ékes szóllása annál nagyobb
fontosságú vala, mivel az ritka mérséklettel
volt egyesülve, mi által a' tulságokat sok
ideig szerencsésen letudá győzni. Ő ekkor a'
nemzeti gyűlés előlülőjévé választatott. Az

1822dik évben az új Cortesek lármás választása után, kiknek előlölőjek Riego lett, 's miután Ferdinánd lázzadás által kéntelenített ministeriumát változtatni, a' közvélemény, Spanyolország és a' szabadság barátai, nyilván Martinez de la Rosát jelelék ki az új kabinét fejevé. Minden e' hivatalra ajánlottak közül ő vala egyedül azon férfiú, kiben minden tulajdonok leginkább egyesültek, melyek Spanyolország akkori kormány formájában egy ministerben szükségesképen megkívántattak. Igazi meggyőző ékesen szólás, nyugodt bátorság, nagy lelki jelenlét, a' törvényes rend tisztelete, a' szabadság hív szeretetével párosulva, melynek ellene mondhatatlan bizonyságait adá, becsületes hír név, ezek azon ritka 's valódi tulajdonságok, melyeket igazságszerető emberek tölle meg nem tagadhattak. A' király őtet statusministerré választotta 's néki a' külügyek igazgatását adá által, egyszersmind hivatali társai választását is reá bizván. De Martinez sokkal élesebb belátással 's nagyobb tapasztalással bírt, mint sem egy ily nagy és fontos megbízatás nehézségeit ne esmérné, sokáig ellene is állott a' király parancsolatjának, barátai kéréseinek, 's a' nyilván kimutatott köz kívánságnak. Végre csak ugyan engedett ily sok unszolásoknak, 's ez által tiszta hazafiságának, 's nagylelkű áldozatjának legnagyobb bizonyságát adta. Martinez de la Rosa ministersége idejében azon helyes megjegyzést tették: hogy azon három országokban, me-

lyeknek politikai helyhezetek legélénkebbek 's egyszersmind legkényesebbek valának, a' diplomatiát három nevezetes irók vezérlik u. m. Angliában Canning, Franciaországban Chateaubriand, és Spanyolországban Martinez de la Rosa. — A' Martinez ministeriuma a' mérséklett párthoz tartozott (delos Anillerosnak neveztetett) 's az 1822ben Julius 7ikén kiűtött royalista öszveesküvéssel végződött. Ezen a' napon, a' mint tudva van, a' királyi őrsereg a' milicianosok és a' sor-katonaság híven maradt része ellen, szerencsétlen kimenetelű megtámadást tett, hogy a' constitutiót felforgathassa. Miután ezen megtámadás a' milicianos-ok hív hátországok által semmivé tétetett, a' természeti visszanyomás törvényje szerint, a' főhatalom a' más ellenfél, a' Comunerok kezébe került, kiket Martinez egyfelől a' Descamisadosokkal 's más felől a' Carlistákkal együtt mindég ostromlott, valamint az 1812ki Cortesek polgári alkotásának 's alapelveinek és a' nemzeti gyűlést egy kamarában egyesítő rendszerének mindég ellenzője volt. Martinez a' jövő iránt kétségbeesvén, sok szép 's remény teljes álmaiból kedvetlenül felébredtetvén, vissza lépett hivatalából, és az ellenpárt vette által a' kormányt, de a' mely a' főbb katona előjárókkal küzdésben mind többet vesztett hatalmából, míg utoljára a' constitutionalis dráma végjelenete elkövetkezett. Franciaországnak 1823ban másodszor történt beűtése által Spanyolország polgári

alkotmányja elbomolván, itt végződött bé Martinez de la Rosa politikai életének első része is. A' spanyol hazafiak, kik a' Riego szerencsétlen sorsát elkerülheték 's a' vesztő helyen nem veszték életüket, különböző országokba széledtek-el. Martinez de la Rosa tiz esztendeig Franciaország főbb status emberei és tudósai társaságokban Párisban élt. Mely nagyra becsülték őtet ezen fő emberek, mint embert, mint írórt és költőt, 's mint politikust, azt nyilván bizonyítja azon egyező kedvező ítélet, melyet ministerségre lett újabbi kinevezése első hírére, minden francia hírlapok felőle közönségesen mondának. Még VIIdik Ferdinánd idejében szabadságot 's bocsánatot (amnestiat) nyervón Madridba visszatért, 's féré vonulva csak költői munkákkal foglalatoskodott, 's bátran állithatjuk hogy csupán kötelességének 's tartozásának teljes érzete, 's a' haza ügyéért áldozatra készsége birhaták őtet arra, hogy csendes magányját 's békés tanuló szobáját, az első minister zajos és nyugtalanító gondokkal teljes fénylő teremeivel felcserélje.

Kereskedhetik é nemes ember?

Az előre bocsátott kérdés körüli rövid értekezésre Kóczebuenak ilyen című munkája „Vom Adel“ olvasása közbe akadtam. Hazám állását, 's hazámfiak még mondhatni jobb része ezen 's több hasonló tárgyak felőli a' Szerzőtől merőben különböző gondolkodása módját esmerve, tapasztalva, a' N.

Társalkodóba meg magyarosítva avagy csak azért is béiktatni, hogy mentől többek vele megesmerkedjenek, nem találám helytelennek. Az említett Irónak a' felhozott kérdésre öszveszedett értekezése a' következő:

Számtalan törvények 's nem kevesebb írók vagynak ezen kérdésnek ellene. A' többek között Knipschild tüzesen ki kél a' kereskedői kar ellen — kétség kivül a' sídók vagy keresztények sokszor megcsalták, 's azért minden kereskedőt csalónak nevez. — Szerénte már a' Thébébéliek idejében csak az tartatott főbb hivatal viselésre méltónak, a' ki tiz évek leforgása alatt semmi névvel nevezendő kereskedést nem folytatott. Tarquinius Priscusnak szemére hányták, hogy az atya kereskedő volt. Plato, Aristoteles és Apollonius a' kereskedést a' virtus ellenségének vallották. Lycurgus polgár-társainak megtiltotta, Cicero gyalázta a' kereskedést. Szent Chrysostomus még az idvezülhetést is megtagadja a' kereskedőktől — azt mondja: a' kereskedőt ritkán vagy éppen nem is kedvelheti az Isten, 's azért egy kereszténynek se kell kereskedőnek lenni a' keresztény anyaszentegyházból való kirekesztés terhe alatt. — Corvinus Mátyás a' velencei nemes embereket, mivel kereskedést gyakoroltak, olcsárolta.!!

Mind e' mellett is, a' mit a' régibb időkben a' bölcsek 's balgatagok, törvényt-hozók 's tudósok az előre bocsátott kérdés el-

len felhoztak, ma már erejét elvesztette. Elődöink minden kalmárt (kis-kereskedőt; Krämert), kereskedőnek neveztek. A' Lydiaiak kezdettek legelőbb nagyban kereskedni, ők állítottak fel köz lerakó helyeket, ezüst és arany pénzeket vertek. A' Phoenicziaiak, 'Sidon és Carthagobéliek, Perzsák 's Egyiptómiak a' kereskedés által lettek hatalmasokká. Ezek virágoztak 's el is aljasodtak. Mások állottak elő 's nevedektek nagyra. Új világ-részek fedeztetek-fel; Florencia, Vencze, Genua, Sevilla, Lissabon 's Antverpia virágozni kezdettek. Maga a' nemesség állított ki hajókat a' sik tengerre. Nápoly, Palermo, London, Marseille és a' Hanseatica városok követték ezen példát. Az emberek esmerkedni kezdettek az élet kellemeivel; új szükségek termettek elő, a' bőség áldásteli szaruját kitarva, a' mesterségek 's tudományok rögtön ébredtek. A' Ritterek nem vívtak többé; a' bajnoki játékok szünni, 's ázzal együtt R ü x n e r n e k azokról írott könyve, és azon törvényeknek jobb része, mellyek tiltották a' nemes embernek a' kereskedést, feledékerységbe merülni kezdettek. A' Császár több kereskedőt meg nemesített. Doria 's Pallavicini nem szégyenlették kereskedni. Midőn lord Oxford Angliába uralkodott, a' testvére Aleppoba Factor volt. Status minister Walpole nak a' fia váltókereskedő (Banquier) volt. Lord Buténak egyik fia, mint kereskedői írnok ment keleti Indiába. Egy kis sziget, mely csak ónat, zint,

kő-szenet 's miveletlen gyapjat termesztett, a' kereskedés által a' tenger királynéjává lett. Méltán mondják Hollandiáról: kereskedőid Herczegek! 's hogyha Corsicai király Theodor, a' Genuai kereskedést üzö nemeseket olcsárolja, mi is gunynak tesszük ki őtet vígjátékainkba. Ciceró is, bárha a' kötelességekről írt munkájában a' kalmárság ellen van, becsülli a' nagyban való kereskedést. Werres ellen írt beszédében L. Pretiust derék lovasnak nevezi, jollehet ön vallomása szerint Palermoban kereskedést üzött; már pedig ekkor tájban a' Római lovasok éppen rangos emberek voltak. Thales, Solon és Hippocrates kereskedtek; Plato Egyiptomban való utazása közben olajat árult; Demosthenesnek attyja vásáros volt; maga Cato rabszolgákat vásárolt, 's azokat kitanítva drágábban adta-el. Mellyik az a' gyáva Fejedelem, a' ki ne pártfogolná a' kereskedést? Szégyenítse meg azt Athelstán királynak egy a' 11ik század első felében hozott törvénye, mely azt rendeli, hogy az a' kereskedő, a' ki maga számára távol tartományokba útat tett; bírjon nemesi rangal.

Tulajdonképpen mindnyájan kereskedők vagyunk, mindnyájan kereskedünk a' legelsőtől a' legutolsóig. A' falusi nemesség gahonát 's marhát ad el. A' papság mivel kereskedik meg nem mondhatom. A' tudósok pappirossal kereskednek — minden tenta foltot megfizettetnek. A' versgyártok hizelkedéssel 's köszöntő versekkel kereskednek. A'

katona a' becsületért életét áldozza-fel. A' törvény-tudó törvényekkel kereskedik, az Orvos egészséget árul, a' szerelmes esküvel üzi a' hasonló mesterséget. Az egész világ egy nagy országos vásár, melybe kiki a' maga portékáját áruba botsátja. A' helyhezet soha se hetsteleníti meg az embert; de meg ez gyakran amazt: vagy a' mint a' német mondja:

Ehre und Schande sind an keinen Stand
Gebunden. Thue Recht, so hast du Ehrē.

A' józan okosság tehát nem mond ellené annak, hogy a' nemes is kereskedő lehessen, mivel egy nagy kereskedőben éppen oly sok, nagy es jeles tulajdonságok kívánthatnak-meg, mint egy fejedelemben, hadi vezérben 's tudósban. Mind e' mellett is a' megrögzött előítéletek még mind keményen harczolnak a' józan okosság tanáttsaellen, 's mivel ez jámborabb amazoknál, a' régi Schlëndriánnak szabad menetelt enged 's elnémúl.

Hol láthatni ennek elevenebb példáját mint kedves kis hazámba, 's nem de nem mondhatja é el méltán a' szemes utazó erről, a' mit az értekezés írója annak fejtegetése végén Németországra szabott volt, hogy t. i. még jobbadán a' nemesi kevélység a' munkásságra 's szorgalomra csufondáros tekintettel néz alá!! Ki vetheti tehát szemére a' gazdag kereskedőnek, ha kincsével messzé tartományokba távozik, a' hol senki se kérdi.

Quis homo hic est? quo patre natus?

vagy magyarul szólva: Ki ez? ki volt az attya?

Közli Bécsből Febr. 5én 1854be. — E. H. J.